Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26151
Copyright: Admont, Benediktinerstift

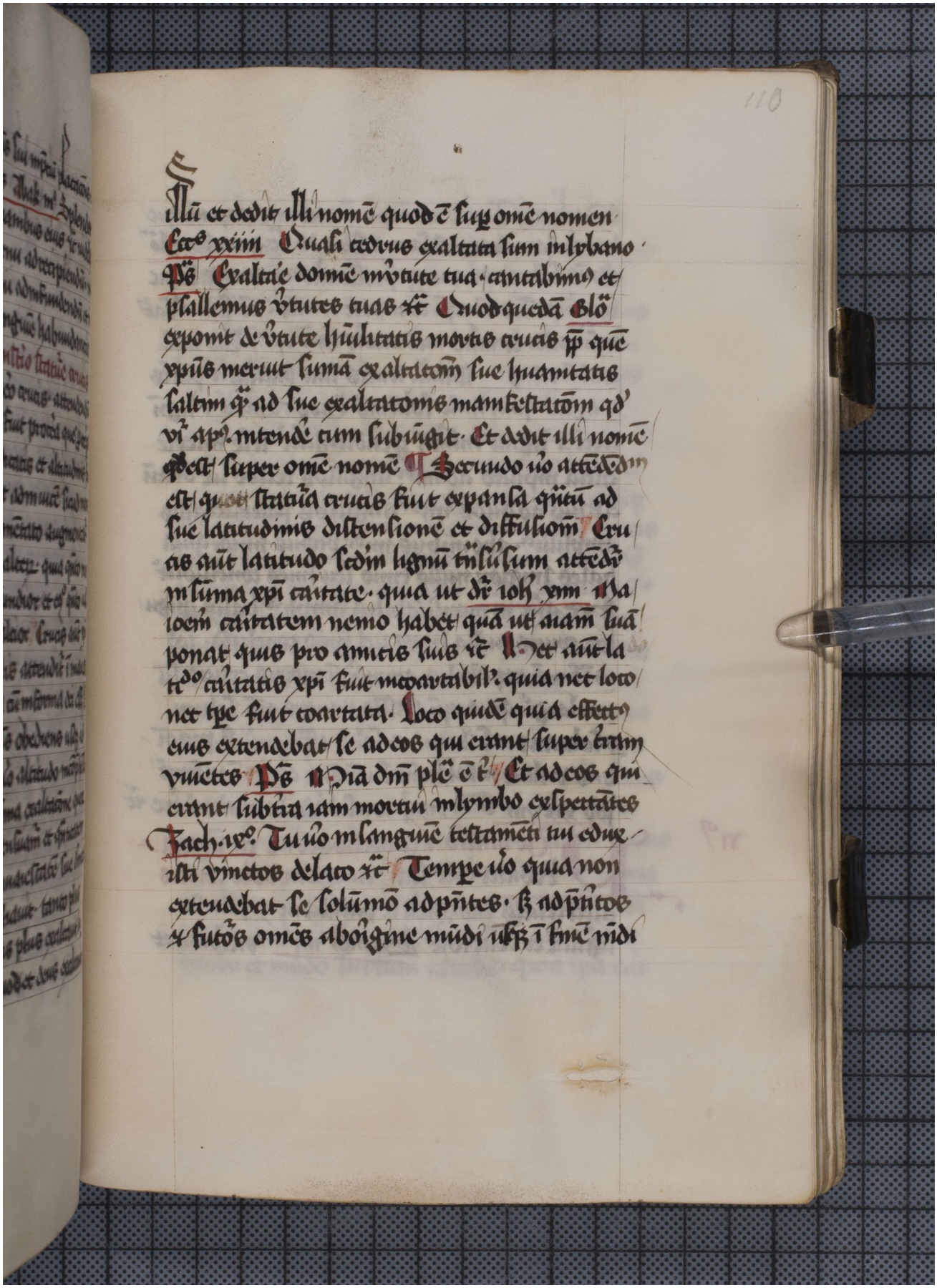

110

illū et dedit illi nomē quod est sup omē nomen
Ecc. xxiiii Quasi cedrus exaltata sum in libano
Ps Exaltet dominē in virtute tua cantabimus et
psallemus virtutes tuas ꝛc Quod quedā Glō
exponit de virtute humilitatis mortis crucis pp quē
xpūs meruit sumā exaltationē sue humanitatis
saltem q̄ ad sue exaltationis manifestationē qd
vi. ap'. intendē cum subūgit Et dedit illi nomē
q̄ est super omē nomē Secundo ito attendendum
est quod latitudo crucis fuit expansa quātū ad
sue latitudinis distensionē et diffusionē Cru
cis autē latitudo sedm ligni tnsūsum attendi
in sūma xpī caritate quia ut dr̄ ioh xm Ma
iorem caritatem nemo habet quā ut animam suā
ponat quis pro amicis suis ꝛc Et aut la
titudo caritatis xpī fuit incoarctabilis quia nec loco
nec tpe fuit coarctata Loco quidē quia effectus
eius extendebat se ad eos qui erant super terram
viuentes Ps Quia dnō plē est Et ad eos qui
erant subterra iam mortui in limbo exspectantes
Zach. ix. Tu ito in sanguine testamēti tui educ
isti vinctos de lacu ꝛc Tempore ito quia non
extendebat se solūmō ad pnītes sz ad pnītos
et futos omes a origine mūdi usq; in finē mūdi